ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, neuvième chambre, saisi par le Premier Ministre, le 13 décembre 1983, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal n° "relatif aux mesures particulières qui peuvent être prises par les communes et les centres publics d'aide sociale en vue du redressement et de l'assainissement des finances locales", a donné le 16 décembre 1983 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, negende kamer, de 13e december 1983 door de Eerste Minister verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit nr "betreffende de bijzondere maatregelen die door de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn mogen worden genomen met het oog op de sanering en het herstel van de plaatselijke financiën", heeft de 16e december 1983 het volgend advies gegeven :

Article ler.

Selon le rapport au Roi, cet article a pour but de déterminer le champ d'application de l'arrêté en projet, lequel concerne le personnel des communes et des centres publics d'aide sociale, en ce compris les titulaires de grades expressément visés par leurs lois organiques ainsi que par "d'autres lois particulières".

Il résulte des explications fournies au Conseil d'Etat que ces "lois particulières" comprennent notamment le Code rural dans la mesure où il vise les gardes champêtres; mais il n'a pas été précisé si était également visée la loi du 26 juillet 1971 relative aux agglomérations et fédérations de communes.

On peut s'interroger sur les raisons pour lesquelles l'arrêté en projet, qui paraît complémentaire de l'arrêté royal n° 110 du 13 décembre 1982 imposant l'équilibre budgétaire aux provinces, aux communes et aux agglomérations et fédérations de communes, a un champ d'application plus étroit que celui-ci en ce qui concerne les agglomérations et fédérations de communes, d'une part, et les provinces, d'autre part.

Bien entendu, si le champ d'application de l'arrêté en projet était étendu, l'article 3, § ler et § 2, devrait être adapté en conséquence.

On peut douter de la portée normative du paragraphe ler en ce que celui-ci ne définit pas les "mesures utiles" qu'il autorise les communes et les centres publics d'aide sociale à prendre.

.../...

Il s'indiquerait, ne serait-ce que du point de vue légistique, de fondre en une seule disposition l'article 1er, § 1er, et l'article 2.

Le paragraphe 2 définit le champ d'application de l'arrêté en projet en ce qui concerne les personnes auxquelles il s'applique, mais il ne vise que le personnel administratif, alors que l'article 3 concerne les mandataires politiques. Ceux-ci pourraient être visés directement à l'article 1er, § 2.

Article 2.

Outre l'observation déjà faite sur cet article à propos de l'article 1er, § 1er, on peut se demander, en ce qui concerne l'expression "sans préjudice du maintien de la rétribution minimale garantie", s'il ne serait pas utile de préciser ce montant soit par un chiffre, soit par une référence à la réglementation concernée.

L'arrêté royal n° 180 du 30 décembre 1982 fixe, en son article 2, point 3, la rémunération mensuelle garantie à un montant de 27.357 francs. Ce montant est indexé.

Artikel 1.

Volgens het verslag aan de Koning heeft dit artikel tot doel het toepassingsgebied te bepalen van het ontwerp-besluit, hetwelk betrekking heeft op het personeel van de gemeenten en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de titularissen van graden die uitdrukkelijk bedoeld zijn door hun organieke wetten en door "andere bijzondere wetten".

Naar aan de Raad van State is verklaard, wordt met die "bijzondere wetten" onder meer het Veldwetboek bedoeld inzover dit betrekking heeft op de veldwachters; er is echter niet gepreciseerd of ook de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten wordt bedoeld.

Men kan zich afvragen om welke redenen het ontworpen besluit, dat een aanvulling lijkt te zijn op het koninklijk besluit nr 110 van 13 december 1982 waarbij het begrotingsevenwicht wordt opgelegd aan de provincies, aan de gemeenten en aan de agglomeraties en federaties van gemeenten, een beperkter toepassingsgebied heeft dan dit laatste wat enerzijds de agglomeraties en federaties van gemeenten en anderzijds de provincies betreft.

Mocht het toepassingsgebied van het ontworpen besluit worden verruimd, dan zou vanzelfsprekend artikel 3, § 1 en § 2, dienovereenkomstig aangepast moeten worden.

Of paragraaf 1 een normatieve strekking heeft, kan worden betwijfeld daar hij geen omschrijving geeft van de nuttige maatregelen welke hij de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn toestaat te nemen.

Alleen al uit een oogpunt van wetgevingstechniek zou het geraden zijn artikel 1, § 1, en artikel 2 in één enkele bepaling samen te brengen.

Paragraaf 2 bepaalt het toepassingsgebied van het ontworpen besluit ten aanzien van de personen voor wie het geldt; het vermeldt echter alleen het administratief personeel, terwijl artikel 3 betrekking heeft op de politieke mandatarissen. Deze zouden ook direct in artikel 1, § 2, kunnen worden bedoeld.

Artikel 2.

Behalve hetgeen over dit artikel reeds is opgemerkt bij de bespreking van artikel 1, § 1, kan men zich in verband met de zinsnede "onverminderd het behoud van de gewaarborgde minimumbezoldiging" afvragen of het niet nuttig zou zijn het bedoelde bedrag nader te bepalen, hetzij door een getal op te geven, hetzij door een verwijzing naar de desbetreffende reglementering. Het koninklijk besluit nr 180 van 30 december 1982 stelt in artikel 2, punt 3, het gewaarborgd maandloon vast op 27.357 frank. Dat bedrag is gekoppeld aan het indexcijfer.

La chambre était composée de

Messieurs : P. TAPIE, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

P. KNAEPEN, conseillers d'Etat,
A. VANWELKENHUYZEN, staatsraden,

Madame : R. DEROY, greffier assumé,
Mevrouw : toegevoegd griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. KNAEPEN.

Le rapport a été présenté par M. E. RONSMANS, auditeur.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. KNAEPEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. RONSMANS, auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

R. DEROY.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

P. TAPIE.